

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 25/66

หนอนกระทู้กล้า

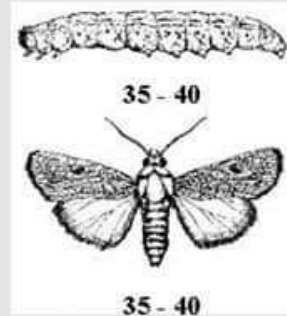

เนื่องจากในช่วงนี้อยู่ในฤดูปลูกข้าวหน้าปี สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง จึงขอแจ้งให้เกษตรกรทราบ ตรวจสอบแปลงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเฝ้าระวังการระบาดของศัตรูข้าวในระยะนี้ ได้แก่ หนอนกระทู้กล้า

หนอนกระทู้กล้า (Rice Seedling armyworm)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Spodoptera mauritia* (Boisduval)

ลักษณะการเข้าทำลาย หนอนกระทู้กล้าจะทำความเสียหายแก่ต้นข้าวในระยะต้นกล้ามากเพราะตัวหนอนเกิดเป็นจำนวนมากสามารถเข้าทำลายกล้าข้าวอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ความเสียหายที่เกิดขึ้น มักจะเกิดในท้องที่เดิมซ้ำกันทุกๆ 3 - 4 ปี ตัวหนอนเมื่อยังเล็กมองเห็นได้ยาก ในระยะแรกจะกัดกินผิวใบ เมื่อโตขึ้นจึงเริ่มกัดกินใบข้าวทั้งใบเหลือไว้แต่ก้านใบโผล่อยู่เท่านั้น และจะกัดกินต้นกล้าระดับพื้นดิน ตามปกติหนอนจะกัดกินข้าวในเวลากลางคืน ส่วนตอนกลางวันมักจะลงกินหญ้าตามคันนาก่อนแล้วจึงลุกลามเข้าไปในแปลงกล้า

การป้องกันและกำจัด

1. หมั่นสำรวจแปลงข้าวอย่างสม่ำเสมอ
 2. กำจัดวัชพืชตามคันนาหรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อทำลายแหล่งอาศัย
 3. ใช้สารกำจัดแมลง มาลาโทออน (มาลาไรออน 83% อีซี) อัตรา 20 มล.ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฟนิโตรไทออน (ซูมิไทออน 50% อีซี) อัตรา 30 มล.ต่อน้ำ 20 ลิตร
- พ่นเมื่อพบใบข้าวถูกทำลายมากกว่า 15 %

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะพาน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 26/66

ความแตกต่างระหว่าง โรคนแอนแทรคโนส และ อาการขาดธาตุแคลเซียม ในพริก

โรคนแอนแทรคโนส (โรคกุ้งแห้งแท้) และ **อาการขาดธาตุแคลเซียม** (โรคกุ้งแห้งเทียม) มักทำให้การวินิจฉัยสาเหตุเกิดความสับสน เนื่องจากมีลักษณะอาการผิดปกติซึ่งใกล้เคียงกัน คือ เกิดจุดแผลขีด ลักษณะผลโค้งงอ และบิดเบี้ยวคล้ายกุ้งแห้ง แต่สามารถจำแนกได้เบื้องต้นจากการสังเกตลักษณะอาการที่เกิดขึ้น ดังนี้

โรคนแอนแทรคโนส เกิดจุดแผลขีด ขุบตัว ฉ่ำน้ำ และพบสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค (*Colletotrichum spp.*) เป็นจุดขนาดเล็กสีดำ เรียงเป็นวงซ้อนกันบริเวณแผล เมื่อความชื้นสูง จะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อนบนแผล สามารถเกิดการแพร่ระบาดได้โดยลม น้ำ ติดไปกับเมล็ดพันธุ์ และพืชอาศัย

อาการขาดธาตุแคลเซียม เกิดแผลสีขาวขีดคล้ายน้ำร้อนลวก และมีอาการแห้ง มักพบเฉพาะบริเวณปลายผล จะไม่พบแผลที่ใบหรือไม่พบสิ่งปงซ์ใดๆ จากเชื้อราสาเหตุโรค แต่อาจพบการเข้าทำลายของเชื้อจุลินทรีย์อื่นๆ ภายหลัง เนื่องจากพืชอ่อนแอจากการขาดธาตุอาหาร โดยมักพบอาการจากบริเวณยอดก่อน

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 27/66

โรคไหม้ข้าว

ใช้เมล็ดข้าวสูงกว่าที่กำหนด

ผลคล้ายรูปตาตรงกลางสีเทา

ไหม้ระยะกล้า

ไหม้คอรวง

สาเหตุ เชื้อรา *Pyricularia grisea* Sacc.

อาการของโรค โรคไหม้ข้าวสามารถพบระบาดได้กับข้าวทุกระยะ เริ่มจากระยะกล้าจะมีแผลจุดสีน้ำตาล คล้ายรูปตา อยู่ตรงกลางแผล และกระจายลุกลามทั่วไป ถ้าโรครุนแรง ต้นกล้าข้าวจะแห้งพับตาย อาการคล้ายถูกไฟไหม้ ระยะแตกกอพบที่ใบ ข้อต่อของใบ ข้อต่อของลำต้น เกิดแผลลุกลามขึ้นน้ำตาลดำ ระยะคอรวง ระยะออกรวง เมื่อถูกโรคไหม้เข้าทำลายเมล็ดจะลีบหมด แต่ถ้าเป็นโรคตอนรวงข้าวแก่ใกล้เก็บเกี่ยว จะปรากฏรอยแผลขึ้นน้ำตาลที่บริเวณคอรวง ทำให้รวงข้าวเปราะหักง่าย รวงข้าวร่วงหล่นเสียหาย

การป้องกันและกำจัด

1. อย่าวางข้าวในนาหว่านหนาแน่นเกินไป โดยเฉพาะในแปลงกล้า ควรแบ่งแปลงให้มีการถ่ายเทอากาศดี และอย่าใส่ปุ๋ยไนโตรเจนสูงเกินไป
2. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค เช่น สุพรรณบุรี ๑ สุพรรณบุรี ๒ สุพรรณบุรี ๖๐ สุพรรณบุรี ๙๐ ชัยนาท ๑ ปราจีนบุรี ๑ พลายงาม คลองหลวง ๑ พิษณุโลก ๑
3. คลุมเมล็ดพันธุ์ข้าวด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มาหรือสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น คาซูกาไมซิน ไตรโซคราโซล คาร์เบนดาซิม ไพรคลอราซ ตามอัตราที่ระบุก่อนปลูก
4. สำรวจแปลงนาอย่างสม่ำเสมอ ถ้าพบอาการของโรคไหม้ข้าว ใช้เชื้อบีเอส (บาซิลลัส ซับทีลิส) ฉีดพ่นอัตราตามคำแนะนำในฉลาก หรือใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา อัตราเชื้อสด ๑ กก./ น้ำ ๒๐๐ ลิตร ฉีดพ่น
5. ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้สารเคมี ให้ฉีดพ่นสารเคมีเฉพาะจุดที่พบการระบาด เพื่อควบคุมไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายขยายเป็นวงกว้างออกไป สำหรับสารเคมีที่ใช้ ได้แก่ ไตรโซคราโซล ๗๕% WP หรือบลาสติซิดิน-เอส ๒% EC หรืออิติเฟนฟอส ๕๐% EC

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 31/66

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล (Brown Plant hopper)

ลักษณะการทำลาย

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายข้าวโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากเซลล์ท่อน้ำท่ออาหารบริเวณโคนข้าวระดับเหนือผิวน้ำ ทำให้ต้นข้าวมีอาการใบเหลืองแห้ง ลักษณะคล้ายถูกน้ำร้อนลวกแห้งตายเป็นหย่อมๆ เรียกว่าการไหม้ (hopper burn) โดยทั่วไป พบอาการไหม้ในระยะข้าวแตกกอถึงระยะออกรวง ซึ่งตรงกับช่วงรุ่นที่ 2-3 ของกระโดดสีน้ำตาล นาข้าวที่ขาดน้ำตัวอ่อนจะลงมาอยู่บริเวณโคนกอข้าวหรือบนพื้นดินที่แฉะมีความชื้น นอกจากนี้เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสโรคใบหงิก (rice ragged stunt) และเชื้อไวรัสโรคเขียวเตี้ย (rice grassy stunt) มาสู่ต้นข้าว

ข้อปฏิบัติเพื่อลดความเสียหายจากการระบาด

1. ไม่ขังน้ำในแปลงนาตลอดเวลา ควรปล่อยให้ระดับน้ำมีพอดินเปียก เพื่อให้สภาพนิเวศในแปลงนาไม่เหมาะสมต่อการขยายประชากรเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล
2. หมั่นสำรวจแปลงนาอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง สุ่มนับแมลงที่โคนต้นข้าว โดยเดินเป็นแนวทแยงมุม 20 จุดต่อกระทรงนา คู่มือของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลตัวเต็มวัยต่อจำนวนศัตรูธรรมชาติ แล้วตัดสินใจในการจัดการ
3. ใช้เชื้อราบิวเวอร์เรีย (เชื้อสด) อัตรา 1 กก. ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเชื้อราเมตาโรเซียม (เชื้อสด) อัตรา 1 กก. ต่อน้ำ 100 ลิตร ผสมสารจับใบ ฉีดพ่นในบริเวณที่พบเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล และควรฉีดพ่นในเวลาเย็น
4. การใช้สารเคมี ระยะก่อนข้าวตั้งท้องถึงออกรวง เมื่อพบเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล วัยที่ 1-2 มากกว่า 1 ตัว/ต้น ให้ใช้ บูโอฟิซิน หรืออีโทเฟนพรอกซ์ หรือไอโซโปรคาร์บ ตามคำแนะนำที่ระบุบนฉลากหรือปรึกษาเจ้าหน้าที่ระยะตั้งท้องถึงออกรวง เมื่อพบเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลจำนวน 10 ตัว/กอหรือ 1 ตัว/ต้น ใช้สารไดโนทีฟูเรน หรือไพมีโทรีซิน ตามคำแนะนำที่ระบุบนฉลากหรือปรึกษาเจ้าหน้าที่
5. ในระยะข้าวใกล้เก็บเกี่ยว ติดตั้งเครื่องดูดแมลงล่อเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ตั้งแต่เวลา 18.00 น.- 21.00 น. เพื่อกำจัดตัวแก่หรือกับดักกาวเหลืองล่อทำลายเพื่อลดจำนวนของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลที่จะอพยพไปยังแปลงข้าวปลูกใหม่

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะพาน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 32/66

ด้วงแรดมะพร้าว

เดือนผู้ปลูกมะพร้าว ในระยะ ยังไม่ให้ผลผลิต ให้ผลผลิตแล้ว รับมือด้วงแรดมะพร้าว ตัวเต็มวัยเข้าทำลายพืช โดยการบินขึ้นไปกัดเจาะโคนทางใบหรือยอดอ่อนของมะพร้าว รวมทั้งเจาะทำลายยอดอ่อนที่ยังไม่คลี่ ทำให้ใบที่เกิดใหม่ไม่สมบูรณ์ มีรอยขาดแหว่งเป็นรูๆ คล้ายหางปลา หรือรูปพัด ถ้าโดนทำลายมากๆ จะทำให้ใบที่เกิดใหม่แคระแกรน รอยแผลที่ถูกด้วงแรดมะพร้าวกัดเป็นเนื้อเยื่ออ่อน ทำให้ด้วงวงมะพร้าวเข้ามาวางไข่ หรือเป็นทางให้เกิดยอดเน่า จนถึงต้นตายได้ในที่สุด ด้วงแรดมะพร้าวในระยะตัวหนอน ส่วนใหญ่พบตามพื้นดินในบริเวณที่มีการกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอกจะกัดกินและทำลายระบบรากของมะพร้าวปลูกใหม่ ทำให้พบอาการยอดเหี่ยวและแห้งเป็นสีน้ำตาล ต้นแคระแกรนไม่เจริญเติบโต

แนวทางป้องกันกำจัด

1. วิธีเขตกรรม ทำความสะอาดบริเวณสวนมะพร้าวเพื่อกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลดีมานาน ถ้ามีกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กองขี้ เลื้อย แกลบ ควรกำจัดออกไปจากบริเวณสวน หรือกองให้เป็นที่ แล้วหมั่นกลับเพื่อตรวจดู หากพบหนอนให้จับมาทำลายหรือเผากองขยะนั้นเสีย ส่วนของลำต้นและตอมะพร้าวที่โค่นทิ้งไว้ หรือมะพร้าวที่ยืนต้นตายควรโค่นลงมาเผาทำลาย ต้นมะพร้าวที่ถูกตัดเพื่อปลูกทดแทน ถ้ายังสดอยู่เผาทำลายไม่ได้ ควรทอนออกเป็นท่อนสั้นๆ นำมารวมกันไว้ ปล่อยให้ผุสลายล่อนให้ด้วงแรดมาวางไข่ ด้วงจะวางไข่ตามเปลือกมะพร้าวที่อยู่ติดกับพื้นดิน เพราะมีความชื้นสูงและดูเerie เเผาทำลายท่อนมะพร้าวเพื่อกำจัดทิ้งไป หนอน และดักแด้ของด้วงแรดมะพร้าว ตอมะพร้าวที่เหลือให้ใช้น้ำมันเคืองใช้แล้วรดให้ทั่วตอเพื่อป้องกันการวางไข่ได้
2. การใช้ชีววิธีใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม (*Metarhizium sp.*) ใส่วัสดุตามกองขยะ กองปุ๋ยคอก หรือท่อนมะพร้าวที่มีหนอนด้วงแรดมะพร้าวอาศัยอยู่ เกลี่ยเชื้อให้กระจายทั่วกอง เพื่อให้เชื้อมีโอกาสสัมผัสกับตัวหนอนให้มากที่สุด รดน้ำให้ความชื้น หาวีสดุ เช่น ใบมะพร้าวคลุมกองไว้ เพื่อรักษาความชื้นและป้องกันแสงแดด เชื้อจะทำลายด้วงแรดมะพร้าวทุกระยะการเจริญเติบโต
3. การใช้สารเคมี
 - 3.1 ต้นมะพร้าวอายุ 3 - 5 ปี ซึ่งยังไม่สูงมากนัก ใช้ลูกเหม็นใส่บริเวณคอมะพร้าวที่โคนทางใบรอบๆ ยอดอ่อน ทางละ 2 ลูก ต้นละ 6 - 8 ลูก กลิ่นของลูกเหม็นจะไม่ให้ด้วงแรดมะพร้าวบินเข้าไปทำลายคอมะพร้าว
 - 3.2 ใช้สารฆ่าแมลงไดอะซินอน 60% EC อัตรา 80 มิลลิเมตรต่อหน้า 20 ลิตร ราดบริเวณคอมะพร้าวตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาให้เปียก โดยใช้ปริมาณ 1- 1.5 ลิตรต่อต้น ทุก 15 - 20 วัน ควรใช้ 1 - 2 ครั้ง ในช่วงระยะ

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง
 ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 33/66

โรคพุ่มแจ้ในมันสำปะหลัง

เชื้อสาเหตุ : เชื้อไฟโตพลาสมา

ลักษณะอาการ : คล้ายกับการทำลายของเพลี้ยแป้ง โดยเชื้อไฟโตพลาสมาทำให้ท่อน้ำเลี้ยงอาหารอุดตัน ส่วนยอดแคระแกร็น มีการแตกตาข้างมาก ยอดเป็นพุ่มใบเล็กลงสีเหลืองซีด และมีใบแห้งติดกิ่งหรือร่วงหล่น ใบที่เป็นโรคจะเริ่มแห้งตายจากใบล่างขึ้นไปถึงที่ปลายยอด ต่อมากิ่งก้านจะแห้งตายจากยอด (Die back) ลำต้นแคระแกร็น ท่ออาหารใต้เปลือกลำต้นหรือหัวเปลี่ยนเป็นเส้นสีน้ำตาลดำ หากกระบวนรุนแรงมันสำปะหลังจะยืนต้นตาย ผลผลิตลดลงถึง ๙๐ เปอร์เซ็นต์ โดยมีเพลี้ยจักจั่นเป็นแมลงพาหะนำโรคพุ่มแจ้ในมันสำปะหลัง

การแพร่ระบาด

แพร่กระจายผ่านทางท่อนพันธุ์เป็นส่วนใหญ่ และมีเพลี้ยจักจั่นเป็นพาหะนำโรคมายังต้นมันสำปะหลัง

ยอดมันสำปะหลังแคระแกร็นและมีการแตกตาข้างมาก

ท่ออาหารใต้เปลือกลำต้นหรือหัวเปลี่ยนเป็นเส้นสีน้ำตาลดำ

เพลี้ยจักจั่นเป็นพาหะนำโรคพุ่มแจ้ในมันสำปะหลัง

แนวทางป้องกันแก้ไข

1. สำรวจแปลงมันสำปะหลังอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
2. ใช้พันธุ์ที่ปลอดโรค หรือจากต้นพันธุ์มันสำปะหลังที่ไม่แสดงอาการของโรค
3. บุคหรือถอนต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลง
4. ปลุกพืชหมุนเวียนเพื่อป้องกันกำจัดเชื้อโรคจากต้นมันสำปะหลังที่เป็นโรคตกค้างอยู่ในแปลง
5. หลีกเลี่ยงการขนย้ายท่อนพันธุ์จากแหล่งที่มีโรคไปสู่แหล่งที่ยังไม่เคยมีการระบาด
6. กำจัดวัชพืชที่แหล่งพักเชื้อ หรือเป็นที่อาศัยของแมลงพาหะนำโรคในแปลง เช่น ต้นสาบม่วง
7. กำจัดแมลงพาหะนำโรค เช่น เพลี้ยจักจั่น

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

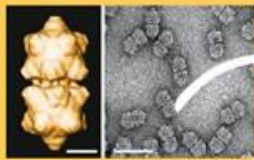
ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 34/66

โรคใบด่างมันสำปะหลัง

ลักษณะของไวรัสในวงศ์ Geminiviridae

โรคใบด่างมันสำปะหลัง เกิดจากเชื้อไวรัสในวงศ์ Geminiviridae สกุล Begomovirus ในทวีปเอเชีย 2 ชนิด ได้แก่ Indian cassava mosaic virus (ICMV) พบในประเทศอินเดีย และ Sri Lankan cassava mosaic virus (SLCMV) พบในประเทศศรีลังกา อินเดีย เวียดนาม และกัมพูชา

แมลงหริ่งขาว

เป็นพาหะนำโรคใบด่างมันสำปะหลัง โดยการดูดกินน้ำเลี้ยงไวรัสจึงถูกถ่ายทอดไปยังต้นมันสำปะหลัง

ลักษณะอาการของโรค

ใบด่างและใบหงิก เสียรูปทรง อาการด่างมีหลายแบบ เช่น ด่างเขียวขีดสลับเขียวเข้ม ด่างเหลืองสลับเขียว ใบหงิก หรือ หงิกเหลือง ใบย่อยบิดเบี้ยวหงิกงอ โค้งเสียรูปทรง ใบอ่อนและใบที่เจริญใหม่มีขนาดเล็กลง ยอดหงิก ต้นแคระแกร็น

แนวทางการป้องกัน

1. ใช้พันธุ์ที่ปลอดโรคโดยไม่ใช่ท่อนพันธุ์จากแหล่งที่พบการระบาดของโรค หรือแหล่งที่พบอาการของโรค หรือท่อนพันธุ์ที่ไม่ทราบแหล่งที่มา หรือท่อนพันธุ์ที่ปนเปื้อนเชื้อไวรัสใบด่างมันสำปะหลัง
2. ล้างจอบแปลงมันสำปะหลังอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
3. กำจัดแมลงพาหะ ได้แก่ แมลงหริ่งขาวยาสูบ
4. บุดถอนทำลายต้นที่แสดงอาการ ใบหงิก ใบด่าง ออกจากแปลงนำไปฝังกลบ พ่นสารฆ่าแมลงเพื่อทำลายแมลงหริ่งขาวยาสูบ ติดตามการเกิดโรคใบด่างในแปลงอย่างต่อเนื่อง ทุก 2 สัปดาห์

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนสิงหาคม 2566 ฉบับที่ 35/66

โรคไหม้ข้าวหรือไหม้คอรวง

สาเหตุ เชื้อรา *Pyricularia oryzae*

ลักษณะอาการ

ระยะกล้า ใบมีแผลจุดสีน้ำตาลคล้ายรูปตา มีสีเทาอยู่ตรงกลางแผล และสามารถขยายลุกลามกระจายทั่วบริเวณใบ ถ้าระบาดรุนแรงกล้าข้าวจะแห้ง และพับตาย อาการคล้ายถูกไฟ

ระยะแตกกอ อาการพบได้ที่ใบ ข้อต่อของใบ และข้อต่อของลำต้น แผลจะลุกลามติดต่อกันได้ที่บริเวณข้อต่อ มีแผลซ้ำที่ใบเป็นสีน้ำตาลดำ และหลุดจากกาบใบ

ระยะออกรวง เมื่อถูกเชื้อราเข้าทำลาย ขณะที่ข้าวเพิ่งเริ่มให้รวง ทำให้เมล็ดลีบ แต่ถ้าขณะที่รวงข้าวแก่ใกล้เก็บเกี่ยว คอรวงจะมีรอยแผลซ้ำสีน้ำตาล ทำให้เปราะหักง่าย รวงข้าวร่วง

อาการไหม้คอรวงและเชื้อเข้าทำลายเมล็ด

อาการเชื้อราเข้าทำลายที่คอรวงข้าว ทำให้ข้าวเกิดอาการหวั่นไหว

เชื้อรา *Pyricularia oryzae*

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ควรหว่านเมล็ดพันธุ์ในอัตราที่เหมาะสม 15 -20 กิโลกรัมต่อไร่ จะทำให้แปลงมีการระบายถ่ายเทอากาศที่ดี และไม่ควรรดปุ๋ยในโตรเจนสูงเกินไปและอย่าใส่ปุ๋ยในโตรเจนสูงเกินไป
2. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค เช่น สุพรรณบุรี 1 สุพรรณบุรี 2 สุพรรณบุรี 60 สุพรรณบุรี 90 ชัยนาท 1 ปทุมธานี 1 คลองหลวง 1 พิษณุโลก 1
3. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา แหหรือคลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูก และผสมน้ำพ่นในนาข้าว อัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 100 ลิตร
4. สำรวจแปลงนาอย่างสม่ำเสมอ ถ้าพบอาการของโรคไหม้ข้าว ใช้เชื้อบีเอส (บาซิลลัส ซับทีลีส) ฉีดพ่นอัตราตามคำแนะนำในฉลากหรือพ่นเชื้อไตรโคเดอร์มาอัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตร
5. ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้สารเคมี ให้ฉีดพ่นสารเคมีเฉพาะจุดที่พบการระบาด เพื่อควบคุมไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายขยายเป็นวงกว้างออกไป สำหรับสารเคมีที่ใช้ ได้แก่ ไตรไซคราโซล 75% WP อัตรา 10- 16 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร, บลาสติซิดิน - เอส 2% EC อัตรา 20- 25 ซีซี ผสมน้ำ 20 ลิตร และอิดิเฟนฟอส 50% EC อัตรา 20 - 25 ซีซี ผสมน้ำ 20 ลิตร

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะพาน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

